

Una novel·la plena de secrets, mentides, amor i perdó, que manté el misteri fins a l'última lletra. Per açò, en la pàgina 557 Hawkins deixa als lectors una recomanació interessant: "Guarda el final en secret i si no pots contenir-te, comparteix la teua experiència".

Escrit en l'aigua és un thriller en el qual res és el que sembla i ningú és qui diu ser, d'ací l'eloqüència del seu subtítol: "No confies en ningú, ni tan sols en tu".

El llibre tracta a fons, el món fosc de la memòria i dels records que tenim de la infància, "en concret de les maneres de vore tan diferents que els membres de la família tenen d'un mateix fet" "és una història captivadora: dol, misteri, adolescents rebels...

El sergent Bevilacqua i la seua companya la cap Chamorro, atípics investigadors criminals de la Guàrdia civil, reben un incòmode encàrrec. L'assumpte que els toca en sort és un assassinat ocorregut dos anys arrere en l'illa canària de la Gomera; el mort, un jove de vida desordenada i caràcter atabalat. Pel crim, en el seu moment, es va jutjar i va absoldre a un polític local la filla del qual, l'adolescent tenia relacions amb la víctima. El cas ha estat en la via morta durant mesos, però les altes connexions de la mare del xic han forçat a reobrir el cas. Chamorro i Bevilacqua es troben amb un crim antic i molt poques pistes per a resoldre-ho. Després de desplaçar-se a la illa, la cap i el sergent, amb la col·laboració no sempre entusiasta dels guàrdies que en el seu moment van tancar el cas en fals, se submergeixen en la cerca d'un assassí que sembla haver-se esvaït en la boira del bosc on va aparèixer el cadàver.

Kenzaburo Oé, Nobel de Literatura 1994.

L'estil de Kenzaburo Oé no dóna respir. La novel·la reflexiona sobre la pròpia vida, l'existencialisme, el dolor, i potser el més important: la construcció d'una ètica personal. La novel·la sembla emmarcada a descobrir la bellesa com a fuga a qualsevol adversitat.

La novel·la desprèn una gran humanitat, i la preocupació de l'autor pels temes que ens defineixen com a persones és palesa en cada pàgina. Un homenatge a la literatura, sí, però un homenatge també al que ens fa éssers humans. Així és La bella Annabel Lee.

La protagonista és redactora d'una revista i està farta de retocar textos de col·laboradors. Ara té l'oportunitat de substituir a la seua cap durant una baixa maternal i participar en un viatge promocional d'una empresa de creuers per a minories molt exigents a bord de xicotets bucs. La xica, que està molt nerviosa perquè dies arrere han atracat la seua casa mentre ella estava dins, escolta un crit en la primera nit de travessia i segons després veu com una dona és llançada al mar des de la cabina contigua al seu camarot. Ràpidament ho comunica al cap de seguretat del buc, qui la tranquil·litza dient-li que eixa cabina està tancada perquè ningú viatja en ell. En les següents hores, veurà com les possibles proves de l'existència de la dona van desapareixent una després d'una altra mentre la resta dels ocupants del buc comencen a prendre-la per una desequilibrada.